

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

1. Quare Apostolus monet, vt homo probet semetipsum ante communionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

firmatur, accenditur charitas, robatur spes, vt in certamine hoc assiduo fortiter resistere & nobis constare possimus: Atque ideo prodest sapientia numerò comunicare, vt fides crescat in tentatione & cæt. consiliisti est, quod sumus. Exinde fit Christus & beneficium nostrum & beatitudo nostra. manducatio reliquias peccatorum in carne purgat & extinguicit, sicut salutaris medicina prodest ad tollendos morbos, & ab illis præseruat. Est igitur Sacramentum hoc institutum, vt maneamus in Christo, & ipse in nobis, ne obliuiscamur beneficij sui: atque ob id frequenter populo prædicandum est, quod Christus per mortem & sanguinem suum nobis meruerit remissionem peccatorum, & nisi hoc quotidiè fecerimus atque cogitauerimus, non manebimus in Christo, cui insiti sumus semel in Baptismo: ideo & manducamus, vt illi incorporemur, &c.

CAPVT XI.

ARGUMENTA.

1. *Quare Apostolus monet, ut homo probet seipsum ante communionem.*
2. *Quomodo debeat se probare communicatus.*
3. *Qui sunt fructus communionis, & quid sequi debeat communionem.*

Apostolus 1. Cor. 11. dicit, Probet primū seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat: nam qui indignè manducat, iudicium, id est, damnationē, sibi manducat & bibit, eo quod non facit differentiam inter corpus Domini & alium cibum. Ne igitur homo seipsum damnet, iubetur ab Apostolo ut seipsum probet. Liquet autem ex Apostolo, quam

CC 3 horribile

horribile iudicium & pœna expectet eos qui indigunt hoc Sacramentum. Videtur itaq; quod maxima pars publicorum malorum in Ecclesia Dei, in uechatur ex illo peccato, & quod Deus visibiliter puniat mundum propter pessimum hunc abusum in communione sanctissimi huius Sacramenti, tam et parte sacerdotum consecrantium indignè, quam laicorum indignè sumētum: vnde Apostolus addit ibidem, dicens: Sunt inter vos multi infirmi, id est, infirmatisbus puniti, & dormiunt multi, hoc est, subiecti mortui sunt propter indignam communicationem. Ecce causam præsentium plagarum. Vtinam pensarent hæc sacerdotes quotidiè sacrificantes, & veniam illi quoque qui tantum ob speciem religionis, & ob consuetudinem sæpè communicant, & vtinam ponderarent illi, qui in mortalibus peccatis Avaritiae, Luxuriæ, adulterij, Rácoris & iræ, Gulæ & cōsideratiæ &c. communicant, nec seruant fidem emanationis: Est enim res omnino periculosissima animæ & grauissima, indigna cōmunio: nam ideo subiungit Apostolus: Si nos metiposos dijudicaremus, &cæt.

Secundò, talis proba cōsistit primò in hoc, an cognoscas ac reputes te talem & talem peccatorem, multi enim se reputat iustos, quia eleemosynam publicant sicut Pharisæus, & nō putant se tale aliquid commisisse sicut ille, & dicunt, Non sum sicut cæteri homines, Luc. 18. Sed verus probator & examinator cōscientiæ, debet se reputare peiorum alijs, & etiam pro suis peccatis damnatione dignum. Ille enim ex tua cognoscet, quam necessarium fuerit, Christum pro se mortuum esse: & intelliget nimis utrum, quam magna beneficium sibi collatum, quod filius Dei ipsemet pro peccatis nostris sit mortuus, vt saluemur. Quisquis autem sic sese probat & examinat peccatorem esse, creditque se morte Christi redemptum, atque in gratia